

Universitätsbibliothek Paderborn

Ars Semper Gavdendi

Demonstrata Ex Sola Consideratione Divinae Providentiae Et Per
Adventvales Conciones

**Sarasa, Alfonsus Antonius de
Antverpiae, 1664**

§. VI. Itaque acquiesce publicis malis: quod vt facias, non clades ipsas, sed
Deum auctorem primò, deinde peccata, caussam nimirum impellentem,
aspice.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13517

non vires valere sed causam; neque tunc ignauissimorum hostium fortitudine obrui, sed sola vitorum impuritate superari. Ut verè in nos venerit dictum illud, quod ait ad Judeos Dominus: secundum immunditas suas dicit secundum iniqüitates suas feci illis, dicit auerti faciem meam ab eis. Et rursus. Nec illos naturale robur fecit vincere, nec nos nature infirmitas vinci. Nemo sibi aliud persuadeat, nemo aliud arbitretur: sola nos morum nostrorum vitia vicerunt.

*Scelerata vi-
ctorum ho-
stium, suo
tempore
castigabit
Deus.*

Neque verò iam mihi quisquam tritum illud obiiciat, etiam apud hostes esse flagitia & sclera, multò etiam magis detestanda: contra omne fas mouere bellum, Hæreticos esse, Mahumetanos esse, Fidei Religionique rebelles. Sint sanè; sed hoc nostrum non est inquirere. Lustè interim quæ patimur toleramus: si non ab hostibus stet iustitia, à Deo certè stat. Suam is causam agit, per iniusta hostium arma. Impij erant Amorrhæi, idololatriæ Philistæi, & tamen eorum manibus castigandus datus est Israël. Interim, ut rectè Augustinus Non leteris impie vel Tyranno, quoniam virga vel flagellum efficeris. Nouit enim prudens Doctor, nec ignorat pius Pater, post castigationem promouere discipulum, dicit post debitam emendationem paternæ hereditati preficere filium, flagellum verò sive virgam, incendio flamarum comburere. Intērim, inquies, florent impij, viget hærefis, scelesti dominantur. Cur non illorum insolentiae frænum iniicitur? Ah miser! an igitur, ut rectè Augustinus Diebus tuis paucis vis impleri omnia? Aug. in Psal. 19. de ver. Dom.

Quæ omnia? ut damnentur omnes impij, dicit coronentur omnes pij? Psal. 19.

impleat ea Deus in tempore suo; nouit ille tempora & momenta,

nouit mensuram scelerum; habet quod reponat. Emarcessent

sine dubio, quæ modò florent virgæ, exemplum suâ clade datuæ

orbi, quæ modò in castigandis iustis, exempla faciunt.

§. VI.

Itaque publicis malis acquiesce. quod ut facias, non clades ipsas,
sed Deum auctorem, & peccataq; causam impellentem aspice.

Hoc itaque, si mente moueri non vis, inter tot tumultus, varietasque rerum imprimis age, ut in eas oculos non detorreas, obtutumque figas. Si quis rotam, quæ super axe celerrimè circum-

38.

circumagit, oculis diu aspiciat, oculorum aciem rotatione tam celeri turbari sentiet, imo & dimoueri cerebrum. Nimis magna est fortis fortunæque modò prosperæ, modò fugientis variatio, quām vt eam immotus aspicias: turbaberis procul-dubio, si patriæ calamitates, clades, & occasus consideras: mouentur omnia, moueberis & tu. Verūm vt inter tot fortis alternationes imperteritus sis, & immotus concusso orbe, axem conspice, Deum inquam immotum semper, & qui nihilominus dat cuncta moueri. Hinc omne principium, hoc refer exitum. Pestem immittit ille, calamitates ingerit, cladibus R epublicam eneruat, consilia dissipat, animos eripit: deprimere nos profts vult; deprimamur sanè: perire nos etiam vult; pereamus profectō, numquam futuri securiores, quām cū sic perimus: feramus, ferre quæ nos vult Deus, sed non queramur. Atque hoc interest inter Dei cultores, Ethnicoisque aut impios, inquit D. Cyprianus, quod dum ijsdem cladibus inuoluimur, aliter eadem atque aliter feramus. Putatis inquit nos aduersa vobiscum equaliter perpeti, cum eadem aduersa videntis à nobis d' vobis equaliter sustineri? Apud vos, impatientia clamosa semper d' que-rula est.... Non ergo idcirco compares vobis d' equalis sumus, quia in isto adhuc mundo d' carne hāc constituti, mundi d' carnis incommoda vobiscum pariter sustinemus: nam cū in doloris sensu sit omne quod punit; manifestum est cū non esse participem pænitue, quem tecum videoas non dolere. Lamententur itaque alij, quibus Dei artes perspectæ non sunt, patriæ ruinas & clades; tu Christiane oculum in Deo figens, illud identidem cum gratiarum actione in gemina: sit nomen Domini benedictum à seculo d' usque in seculum. Quia Sapientia, d' Fortitudo, eius sunt, d' ipse mutat tempora d' etates, d' transfert regna utque constituit. Dat sapientiam sapientibus, d' scientiam, intelligentibus disciplinam. Sic nempe quieta erit, quia semper in Deum grata patientia.

39. Deinde ne cladium quos credis autores propriùs contemplare; non Ducum ignorantiam, militum ignauiam, Regum imperitiam, Magistratum perturbationem, sed scelera R epublicæ, omnis mali fontem & originem intuere: illudque tandem supplex cum Dauide confitere. Posuisti tribulationes in dorso nostro, posuisti homines super capita nostra, sed eos quos peccata nostra merebantur. Bonum est, inquit Augustinus, ut consideremus nos

H h

nos peccatores esse, & sic toleremus impositos super capita nostra, ut
de nos Deo confiteamur, quia digna patimur. Quid enim indignus
pateris quod facit qui iustus est? Seuire videtur Deus cum
ista facit: ne metuas, numquam sic fuerit, ut perdat. Quando male
viuis, si parcit, plus irascitur: omnes istae tribulationes, flagella sunt
corrigenia, ne sit sententia punientis.

Hic igitur obtutum fige, Deum aspice cuncta inuertentem:
deinde peccata, quæ non hæc modò, sed & plura etiam me-
reantur: & sic cunctas sortis vices perturbationesque, immotus
ipse, imperturbatusque aspicies: & si non patria modò corruat,
sed

Si fractus illabatur Orbis,
Impavidum ferient ruine.

Hom.

TRACTA-